

Nr 169.

Utlåtande i anledning av väckt motion om inläggande av vatten- och avloppsledningar i vissa fastigheter i gamla Djurgårdsstaden.

(1:a avd.)

I en inom första kammaren av herr *Möller* väckt motion (I: 111) har hemställts, att riksdagen måtte besluta anmoda Kungl. Maj:t att ålägga fortifikationsförvaltningen att sörja för inläggandet av vatten- och avloppsledningar i de under förvaltningen sorterande fastigheterna i gamla Djurgårdsstaden.

Beträffande de skäl, motionären anfört till stöd för sitt yrkande, hänvisas till motionen.

Utskottet. Enligt vad utskottet inhämtat uppgå statens hyresinkomster från de i motionen avsedda byggnaderna till omkring 27 000 kronor per år. Dessa medel insättas på en försvarets inkomsttitel och få ej utnyttjas för fastigheternas underhåll. Hyran för de olika byggnadsobjekten motsvarar mellan 5 och 14 kronor för m². De högre beloppen utgå för lägenheter med vatten och avlopp.

Enligt verkställda preliminära beräkningar skulle enligt vad för utskottet upplysts kostnaderna för indragande av vatten och avlopp samt anordnande av w. c. uppgå till omkring 500 000 kronor. Härtill torde emellertid komma ytterligare stora kostnader för nödvändiga istandsättningsarbeten i samband med genomförandet av moderniseringar.

Det kan enligt utskottets mening ifrågasättas, om det av ekonomiskt-tekniska skäl är lämpligt att utföra omfattande moderniseringar inom här ifrågavarande byggnadsgrupp, innan en allmän plan över saneringsarbetena inom kvarteret uppgjorts. Utskottet föreställer sig, att vid en sådan sanering av bebyggelsen å området, som enligt Kungl. Maj:ts beslut den 25 januari 1953 är att hänföra till byggnadsminnesmärken, åtminstone vissa kulturhistoriskt mindre värdefulla byggnader skulle komma att rivas, i vart fall om området i sin helhet i fortsättningen skall kvarstå som uthyrningsobjekt.

Utskottet, som i anledning av motionen besökt gamla Djurgårdsstaden, har funnit, att en stor del av ifrågavarande bebyggelse saknar mot nutida krav på hygien svarande elementära anordningar. Fortifikationsförvaltningen har emellertid för utskottet upplyst, att vad beträffar de nu aktuella byggnaderna, vilka i försvarets fastighetsfond invärderats med ett belopp av ca 250 000 kronor, förvaltningen för underhållet av desamma tilldelats ca 10 000 kronor per år. Under åren 1948—1953 ha i runt tal 55 000 kronor nedlagts på reparationer inom området. Fortifikationsförvaltningen har vidare framhållit, att försvarets omkring 8 000 bostäder ännu äro till ett myc-

ket stort antal omoderna och att till förvaltningen ställda medel för modernisering och sanering av försvarets bostadsbestånd icke varit tillräckliga. Förvaltningen har för de mest angelägna moderniseringsåtgärderna m. m. anmält ett anslagsbehov av 10 miljoner kronor.

Utskottet vill framhålla, att chefen för marinen vid frågans behandling år 1952 hävdade den uppfattningen, att bl. a. ifrågavarande område borde, i avvaktan på statsmakternas ställningstagande till frågan om flyttning av Stockholms örlogsbas, bibehållas i kronans ägo och förvaltas i sådan ordning, att ett eventuellt utnyttjande för utbyggnad av Stockholms örlogsvarv icke förhindrades eller försvårades. Därest riksdagen bifaller Kungl. Maj:ts till innevarande års riksdag framlagda proposition om örlogsbasens utflyttning till Stockholms södra skärgård, varöver utskottet denna dag avgiver särskilt utlåtande, torde den i motionen berörda frågan komma i ett annat läge. Sålunda har, enligt vad utskottet under hand från fortifikationsförvaltningen inhämtat, förvaltningen icke något att erinra mot att omhandlade område med tillhörande byggnader i förvaltningshänseende överföres till byggnadsstyrelsen, som förvaltar flertalet övriga staten tillhöriga byggnadsminnesmärken. Riksantikvarien har tidigare tillstyrkt överflyttningen ävensom byggnadsstyrelsen, vilken senare myndighet förklarar sig beredd att föranstalta om erforderlig utredning angående sanering av området.

Med hänsyn till vad sålunda framkommit har utskottet anledning förutsetta, att frågan om modernisering av här ifrågavarande bostadsbebyggelse kommer att bli föremål för prövning. Tidpunkten för igångsättande av sådana arbeten torde givetvis böra bli beroende av dessas angelägenhetsgrad i förhållande till andra motsvarande arbeten beträffande kronans övriga fastigheter. Vad utskottet i detta ärende anfört synes böra bringas till Kungl. Maj:ts kännedom.

Äberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må i anledning av motionen I: 111 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anfört.

Stockholm den 17 november 1953.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Näs-gård, Leander, Gillström, Näsström, Bergh, Hesselbom, Einar Persson, Alfred Nilsson, Edvin Thun, Erik Svedberg, Lundgren, Ivar Nilzon och Axel Andersson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malmberg i Skövde, Bergström, Andersson i Malmö, Ståhl, Svensson i Ljungskile, Lindholm, Eriksson i Sandby, Staxäng, Johansson i Mysinge, Åkerström, Wedén, Petterson i Degerfors och Onsjö.